

תת"ע (ירושלים) 11745-04-25 - אליעזר פרידמן נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 11745-04-25 - אליעזר פרידמן נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 11745-04-25

אליעזר פרידמן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[30.09.2025]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר יש להגיש בצירוף תצהיר ואסמכתאות לתמיכה בנטען בה (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793, 802). המבקש לא צרף לבקשתו תצהיר ערוך כדין לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה. די בכך כדי להביא לדחייתה.
 2. גם לגופם של דברים, לא מצאתי שיש בבקשה ממש.
 3. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהיעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".
 4. המבקש טוען כי לא התייצב לדיון מאחר שלא קיבל זימון לדיון, אשר התקיים ביום 04.06.25 וכי הוא לא חתם על אישור מסירה. כמו כן, טוען כי גם אם היה יודע על אודות הדין בעניינו, לא יכול היה להתייצב אליו שכן באותו הזמן הוא עבר ניתוח ובדיקות.
 5. המשיבה צירפה אישור מסירה אשר מעיד כי הזימון לדיון נמסר לידי המבקש עצמו. אישור זה נושא חתימה הנחזית להיות חתימתו של המבקש. על כן לא מצאתי יסוד לטענת המבקש בדבר העדר מסירה.
 6. יתר על כן, כפי שנפסק ברע"פ 2307/98 קריב אהוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 01.06.98), אין צורך באישור מסירה דווקא וניתן להסתפק באישור על משלוח הודעה בדואר רשום: "תקנות 44 - 44 קובעות נוהל מקל להמצאת הזמנות לדיון לגבי עבירות קלות יחסית המפורטות בסעיף 239 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב - 1982. מטרת הנוהל המקל הוא לייעל ולפשט את סדרי ההמצאה בסוג מיוחד זה של עבירות... אף מבלי לפסוק בסוגיה לגופה, ניתן לקבוע כי ההסתפקות באישור על משלוח הודעה בדואר רשום אינה מהווה על פניה נוהג פסול המחייב התערבות של בית משפט זה ומתן רשות ערעור". הוזה אומר, אף לא נדרש אישור מסירה החתום בידי הנמען כדי להקים את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974. המבקש לא עמד בנטל לסתירת החזקה.
 7. לא מצאתי לקבל את טענת המבקש כי לא יכול היה להתייצב לדיון בעניינו בשל ניתוח שעבר, שכן מעיון במסמך אותו צירף המבקש עולה כי הניתוח אותו עבר חל יום אחד לאחר מועד הדין שנקבע בעניינו. ממילא, המבקש לא נתן כל הסבר לכך שלא הגיש מבעוד מועד בקשה לשינוי מועד הדין נוכח הפרוצדורה הרפואית אותה התעתד לעבור.
 8. נכוח האמור לעיל, לא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.
 9. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18, פורסם בנבו) "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". המבקש לא פרט טענות הגנה ולא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה.
 10. יודגש כי הניקוד שנרשם על ידי רשות הרישוי אינו עונש, שכן הוא אמצעי תיקון המוטל על מבצעי העבירות לתקן את התנהלותם בדרכים ולהימנע מלבצע עבירות נוספות וכשלעצמו אינו מצדיק הארכת המועד להישפט, ובהתאם ביטול פס"ד שניתן כדין (עפ"ת 21114-07-19 פראנק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2019)).
 11. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.
- ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ו, 30 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.